

Kieruję na XXXI sesję RMZ,
proszę o opinię:

15 V 2026
Data

PIEVEDNACZY
Rady Miasta Zgierza
(pieczęć i podpis)
Eukasz Wróblewski

Projekt

z dnia 15 V 2026, zgłoszony przez

PIEVEDNACZY
Rady Miasta Zgierza
Eukasz Wróblewski

UCHWAŁA NR
RADY MIASTA ZGIERZA

z dnia 2026 r.

**w sprawie wniesienia do Naczelnego Sądu Administracyjnego
w Warszawie zażalenia na postanowienie Wojewódzkiego Sądu
Administracyjnego w Łodzi z dnia 6 maja 2026 r. w sprawie sygn. akt III
SA/Łd 213/26**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153, poz. 1436, z 2026 poz. 252) oraz art. 173 § 1 w zw. z art. 194 § 1 pkt 1a ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2026 r. poz. 143) **Rada Miasta Zgierza**

uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Wnosi się zażalenie do Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie na postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 6 maja 2026 roku, sygn. akt: III SA/Łd 213/26.

2. Treść zażalenia stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Upoważnia się Przewodniczącą Rady Miasta Zgierza do reprezentowania Rady Miasta Zgierza w postępowaniu przed Naczelnym Sądem Administracyjnym w Warszawie.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Zgierza.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

§ 5. Uchwała podlega opublikowaniu na tablicy ogłoszeń Rady Miasta Zgierza przez okres 14 dni.

Na wniosek załącznik formalny

Maciej Lisowski
Radca Prawny

Zgierz, 18 maja 2026 roku

Do
Naczelnego Sądu Administracyjnego
w Warszawie
ul. Bođuena 3/5
00 – 011 Warszawa

Za pośrednictwem

Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego
w Łodzi
Wydział III
ul. Piotrkowska 135
90-434 Łódź

Skarżący : Rada Miasta Zgierza
Adres w aktach
Reprezentowana przez
Przewodniczącego Rady Miasta
Zgierza
Adres: Plac Jana Pawła II nr 16
95 – 100 Zgierz
Reprezentowany przez:
Radcę prawnego Macieja Nowaka
Adres do doręczeń:
Plac Jana Pawła II nr 16
95 – 100 Zgierz

Organ: Wojewoda Łódzki
Adres w aktach

**Zażalenie na Postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi
z dnia 6 maja 2026 roku sygn. akt III SA/Łd 213/26**

Na podstawie art. 173 § 1 w zw. z art. 194 § 1 pkt 1a ustawy z dnia 30.08.2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2024 r. poz. 935 ze zm.) – dalej p.p.s.a.

1

– działając w imieniu Rady Miasta Zgierza w zw. z art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2025 r. poz. 1153, 1436 z 2026 r. poz. 252) w związku z udzielonym pełnomocnictwem przez Przewodniczącego Rady Miasta Zgierza zaskarżam w **całości** postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 6 maja 2026 roku Wydział III sygn. akt III SA/Łd 213/26 doręczone Skarżącemu w dniu 11 maja 2026 roku.

Uchwałą z dnia 18 maja 2026 roku Rady Miasta Zgierza nr XXXI/...../2026 upoważniła Przewodniczącego Rady Miasta Zgierza do złożenia zażalenia na ww. postanowienie.

Na podstawie art. 194 § 3 p.p.s.a zarzucam zaskarżonemu Postanowieniu **naruszenie przepisów postępowania** tj. art. 178 p.p.s.a. w zw. z art. 58 § 1 pkt 3 p.p.s.a w stopniu mogącym mieć wpływ na wynik sprawy przez niewłaściwe zastosowanie przepisu poprzez wydanie postanowienia o odrzuceniu skargi pomimo uprzedniego wykonania przez Skarżącą wezwania Sądu z dnia 1 kwietnia 2026 r. do uzupełnienia braków formalnych skargi poprzez wykazanie, iż Skarżąca nie jest w stanie uzyskać podpisu Prezydenta Miasta Zgierza pod złożoną skargą do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego co skutkować winno uwzględnieniem przez Sad wytycznych wynikających z Uchwały NSA z dnia 13 listopada 2012 roku sygn. akt I OPS 3/12

Zarzucam równocześnie zaskarżonemu Postanowieniu **naruszenie przepisów postępowania** tj. art. 32 p.p.s.a w stopniu mogącym mieć wpływ na wynik sprawy przez niewłaściwe zastosowanie przepisu poprzez wydanie postanowienia o odrzuceniu skargi pomimo, iż wykładnia gramatyczna przepisu art. 32 p.p.s.a. określająca strony w postępowaniu administracyjnym, którymi są skarżący oraz organ, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi nie wyłącza zdolności sądowej rady gminy (miasta) co skutkować winno przyznaniem zdolności procesowej przewodniczącemu rady gminy (miasta).

Na podstawie art. 197 § 2 w zw. art. 185 § 1 p.p.s.a. wnoszę o uchylenie zaskarżonego postanowienia **w całości**.

Jednocześnie mając na uwadze przepis art. 195 § 2 p.p.s.a. wnoszę o uchylenie zaskarżonego postanowienia przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w ramach postępowania autokontrolnego.

Uzasadnienie

W przedmiotowej sprawie w dniu 31 marca 2026 roku do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi wpłynęła skarga Rady Miasta Zgierza na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Łódzkiego z dnia 27 stycznia 2026 roku. Skarga została podpisana przez Przewodniczącego Rady zgodnie z podjętą uchwałą Rady Miasta upoważniającą Przewodniczącego Rady Miasta do reprezentowania Rady przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym.

Sąd po uzyskaniu w ramach uzupełnienia braków formalnych stanowisk Przewodniczącego Rady Miasta jak i Prezydenta Miasta Zgierza uznał, iż Przewodniczący Rady Miasta Zgierza nie jest jednak „co do zasady” organem uprawnionym do reprezentowania gminy (miasta) na zewnątrz. Skoro wykonanie uchwały Rady Miasta Zgierza z 26 lutego 2026 roku powierzono Prezydentowi Miasta Zgierza, to skarga powinna zostać podpisana przez Prezydenta Miasta Zgierza albo przez należycie umocowanego pełnomocnika działającego w imieniu Miasta Zgierza.

Za Sądem: Podnoszona przez Przewodniczącego Rady Miasta Zgierza okoliczność, że Prezydent Miasta Zgierza odmawia podpisania skargi z powodu odmiennej oceny zasadności jej wniesienia, nie usuwa braku formalnego skargi. Nie prowadzi ona również w okolicznościach tej sprawy do przyjęcia, że Przewodniczący Rady Miasta Zgierza może zastąpić organ ustawowo uprawniony do reprezentowania gminy na zewnątrz. Zaskarżone rozstrzygnięcie nadzorcze dotyczy uchwały w sprawie zasad kształtowania nazewnictwa ulic, placów i innych obiektów miejskich. Sprawa nie dotyczy bezpośrednio pozycji ustrojowej Prezydenta Miasta Zgierza ani takiego konfliktu między innymi organami gminy, który uzasadniałby odstąpienie od ustawowej zasady reprezentacji gminy przez organ wykonawczy.

Strona Skarżąca nie zgadza się z powyższym stanowiskiem – już sam brak kategoryczności Sądu w zakresie uprawnień Przewodniczącego Rady Miasta Zgierza w zakresie reprezentacji Rady Miasta Zgierza w postępowaniu sądowo - administracyjnym materializujący się dość znaczną nieostrością uzasadnienia zaskarżonego Postanowienia wymaga oceny ww. okoliczności przez Naczelnego Sądu Administracyjnego. Okolicznością zasadniczą w niniejszej sprawie jest fakt kohabitacji politycznej w Mieście Zgierz, które to akurat zjawisko na arenie samorządowej nie jest dość powszechne. Zarówno organ wykonawczy (Prezydent, wójt, burmistrz) jak i sama Rada Gminy (miasta) mogą mieć różne spojrzenia w kwestii podejmowanych uchwał, których część może być podejmowana z inicjatywy organu wykonawczego a część z inicjatywy organu stanowiącego. W przypadku kolizji interesów w przedmiocie oceny aktów prawa miejscowego niezbędne jest poddanie oceny aktów prawa miejscowego sądom administracyjnym. Elementami zaś niezbędnymi w każdej procedurze sądowej jest prawidłowe ustalenie zdolności sądowej i procesowej, które to ustalenie umożliwi prawidłowe kontynuowanie postępowania.

W przedmiotowej sprawie mamy do czynienia właśnie z opisanym powyżej „konfliktem”, który jest oczywiście zjawiskiem naturalnym na płaszczyźnie politycznej, lecz wywołującym dość znaczne skutki na kanwie procesowej.

W ocenie strony skarżącej rozstrzygnięcie jest niespójne – w ramach postępowania o uzupełnienie braków formalnych Sąd powołał się w piśmie przewodnim z dnia 1 kwietnia 2026 r.

na uchwałę NSA z dnia 13 listopada 2012 roku, I OPS 3/12, która w ocenie Strony skarżącej nawet w przypadku braku podpisania skargi przez Prezydenta Miasta Zgierza (do czego organ wykonawczy miał pełne prawo z racji tego iż od początku podjęcia uchwały Rady Miasta w sprawie zasad kształtowania nazewnictwa ulic, placów i innych obiektów miejskich w Zgierzu miał do niej krytyczne zastrzeżenia) miała legitymizować możliwość skutecznego wniesienia skargi z ograniczeniem do podpisu Przewodniczącego Rady Miasta.

W merytorycznym zaś rozstrzygnięciu z dnia 6 maja 2026 roku odrzucającym skargę WSA wskazał, iż „powyższej oceny nie zmienia uchwała Naczelnego Sądu Administracyjnego z 13 listopada 2012 r., I OPS 3/12. Wynika z niej, że zasadą jest reprezentacja gminy przez wójta, burmistrza albo prezydenta miasta, natomiast reprezentacja przez przewodniczącego rady może zostać dopuszczona jedynie wyjątkowo, gdy w konkretnej sprawie zachodzą szczególne okoliczności, których nieuwzględnienie mogłoby prowadzić do pozbawienia rady gminy prawa do ochrony sądowej. Chodzi zwłaszcza o sytuacje konfliktu interesów prawnych rady gminy i organu wykonawczego albo o sprawy, w których przedmiot uchwały dotyczy interesu prawnego organu wykonawczego. Sama odmowa podpisania skargi, wynikająca z odmiennej oceny zasadności jej wniesienia, nie jest taką szczególną okolicznością, nie może więc prowadzić do obejścia ustawowej zasady reprezentacji gminy przez ten organ”.

Przewodniczący Rady Miasta w imieniu Skarżącej wykonał więc prawidłowo wezwanie do uzupełnienia braków formalnych wskazując, iż brak uzyskania podpisu pod skargą organu wykonawczego determinuje okoliczność szczególną, która przyznawałaby w przypadku konfliktu pomiędzy Radą Miasta a Prezydentem zdolność procesową Przewodniczącemu Rady Miasta. Bez wątpienia sam „konflikt” nie ma pojęcia normatywnego a także sama uchwała NSA nie definiuje pojęcia „konflikt” zastępując go „okolicznością szczególną” – przyjmując każdy rodzaj wykładni a przede wszystkim wykładnię językową każdy „konflikt” jest „okolicznością szczególną” uzasadniającą nadanie uprawnień do podpisania skargi Przewodniczącemu Rady Miasta.

Wskazać należy, iż funkcjonuje w obiegu prawnym wiele orzeczeń, w których przyjęto że w sprawie skargi na uchwałę rady gminy czynności w postępowaniu sądowym powinna podejmować rada gminy (jej przewodniczący); wyrok NSA z dnia 1 czerwca 2004 r., sygn. akt OSK 289/04, postanowienie NSA z dnia 14 czerwca 2007 r., sygn. akt II OSK 706/07; wyrok NSA z dnia 6 grudnia 2007 r., sygn. akt II OSK 1456/07, postanowienie NSA z dnia 10 marca 2009 r., sygn. akt II OSK 344/09; wyrok NSA z dnia 10 marca 2009 r. sygn.. akt II OSK 344/09; wyrok NSA z dnia 16 lutego 2011 r., sygn. akt II GSK 224/10; wyrok NSA z dnia 4 sierpnia 2011 r., sygn. akt II OSK 168/11.

Dodać warto (o czym także wypowiada się NSA w swej uchwale z 2012 roku), iż zwolennicy zdolności sądowej rady powołują się na wykładnię gramatyczną przepisu art. 32

P.p.s.a., określającego strony w postępowaniu administracyjnym, którymi są skarżący oraz organ, którego działanie bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi. W tym przypadku za przyjęciem tezy o zdolności sądowej rady gminy może przemawiać rozłączność kompetencji organów gminy oraz to, że w sytuacji, w której w sprawie ze skargi na uchwałę rady gminy zdolność procesową miałyby tylko wójt, byłoby to nieuprawnione przyjęcie kompetencji przez organ wykonawczy gminy. W literaturze (K.Bandarzewski, Jednostki samorządu terytorialnego i ich organy w postępowaniu sądowoadministracyjnym, Państwo i Prawo 10/2010, s. 60 – 72) wyrażone zostało stanowisko, iż nawet w odniesieniu do art. 98 ust. 3 u.s.g. („do złożenia uprawniona jest gmina, której interes prawny, uprawnienie albo kompetencje zostały naruszone...” właściwsza jest interpretacja systemowa prowadząca do uznania, że w odniesieniu do postępowania sądowoadministracyjnego obejmującego akty nadzoru pojęcie gminy oznacza organy gminy. Także celowościowa wykładania prowadzi do lepszej ochrony gminy, ponieważ stroną przed sądem broniącą wydanego aktu, będzie organ, który go rzeczywiście wydał. Podstawę tego stanowiska stanowią wykładnia systemowa przepisów rozdziału X u.s.g, w którym jedynym przepisem zawierającym pojęcie „gmina” jest przepis art. 98 ust. 3¹. Oczywiście strona Skarżąca zdaje sobie sprawę, iż istnieje również odmienne stanowisko doktryny a także orzecznictwa w powyższym zakresie.

Reasumując ze względu na stan faktyczny w niniejszej sprawie polegający na odmiennej ocenie uchwały (organ wykonawczy/rada miasta), która została poddana rozstrzygnięciu nadzorcemu i brakiem stosowanego podpisu pod skargą organu wykonawczego występuje tzw. „okoliczność szczególna” uzasadniająca przyznanie zdolności procesowej Przewodniczącemu Rady Miasta, skutkiem czego umożliwione będzie procedowanie skargi w następstwie potencjalnego uchylecia postanowienia z dnia 6 maja 2026 roku o odrzuceniu skargi.

Załącznik:

Uchwała Rady Miasta Zgierza z dnia 18 maja 2026 roku
Pełnomocnictwo
wpis 100 złotych od zażalenia
Odpis zażalenia

Maciej Nowak
Radca prawny

¹ Za treścią uzasadnienia Uchwały NSA z 13.11.2012 roku I OPS 3/12